

חיים ולבבות

משתתפים רבים, להעריך לכניסה וליציאה, לחוש תאורה והחשכה, לעלות ולרדת במדרגות. כל אלה אינם מן הדברים הקלים, לא לחניך ולא למדריך. שעות עבודה רבות מספור באות לידי ביטוי ב-4-5 דקות של מופע. מחיאות הכפים של הקהל הם הפיצוי הקטן על נוכחות מרשימה של חניכים מפגרים בתנועה ובמחול. מחיאות כף אלו, הנשמעות ברמה אחרי כל קטע, יש בהן מן הקריאה והציווי, שצריך להמשיך, שכדאי להמשיך ולא לוותר.

מופע "פרחים ולבבות" מאפשר לכל מסגרת להתארגן ולנסות כוחה בגיבוש קבוצה ובהגשת קטע מחול. כיום, לאחר 13 שנות פעילות רצופה, קיימות בשטח 16 קבוצות, מדימונה בדרום ועד טבריה בצפון. קבוצות הכוללות גם את המגזר הערבי. החניכים מייצגים את חתך המסגרות שהן המעונות של האגף לשירותי טיפול במפגר במשרד העבודה והרווחה, דרך מסגרות

ופריצת גבולות. למן תחילת העבודה הצבתי לי מטרה מוצהרת להביא חניכים מפגרים ליכולת ביטוי באמצעות שפת התנועה והמחול. ה"אני מאמין" שלי היה כל כך חזק, שהרשיתי לעצמי לחשוב לא רק על עבודה טיפולית לשמה, שנעשית במסגרת המקום בו נמצאים האנשים ומתיחסת לנוגעים בדבר בלבד.

החלטתי, במוצהר, לשאוף ולנסות להגיע ליכולת ולרמה, שתשנה את כללי המשחק, ותאפשר מפגש עם קהל במובן הרגיל של המילה. חשיפה במלוא העצמה, שתהיה בחזקת: והיו עיניך רואות ולא מאמינות.

חשיפה לקהל באמצעות מופע, הוה אומר, הכרת כל המרכיבים הבימתיים, בצד משמעת הבמה וחוקי הבימוי. עם העבודה על "פרחים ולבבות", הפכו שעות הטיפול התנועתי והריקודי לטעונות מבחינת האמביציה - הן של החניכים והן של המדריכים.

לדוגמא: סיבוב הוא לכאורה תנועה טבעית, אך לא במקרה שלנו. לגבי המפגר, סבוב זו משימה: מהיכן מתחילים, לאיזה צד וכמה זמן מתבצע הסבוב. מהו הציר שלו, היכן מסיימים, מה היה לפני ומה יש לבצע מיד אחרי כן? ואזכיר גם את המורכבות שקיימת בכל מה שקשור בכפוף הרגל או הפרק בכריעת ברך, לעומת ההזדקפות, ובכלל במצבי תנועה שיש בהם ניגוד, כגון תנועה ועצירה.

חלק נכבד מהקושי מהווה בעית הזכירה. זכרון של משפט תנועתי על כל מרכיבו, שהם: מאין, לאן, מתי, כמה ואיך, בו זמנית עם התנועה, לגבי המפגר אלו התמודדות ומאבק.

ציבוריות כמו מע"ש, מעונות פרטיים וכלה במועדונים של אגודת אק"ם. כל המערכת התלכדה סביב המטרה - מופע "פרחים ולבבות".

במהלך השנה נעשית העבודה המונחית והשוטפת בתוך המסגרת עצמה, ופעמיים בשנה נפגשות כל הלהקות לשני ערבי מופע, שהופכים למעין פסטיבל זוטא, שכולו התרגשות. כי יש לעמוד באתגר ובמשימות ולחוות את החוויה. מופע שמפגיש יחד כ-250 חניכים ומדריכים.

לגבי המפגר, סבוב זו משימה: מהיכן מתחילים, לאיזה צד וכמה זמן מתבצע הסבוב. מהו הציר שלו, היכן מסיימים, מה היה לפני ומה יש לבצע מיד אחרי כן?

ראוי לציין, שהמופע עצמו חושף את החניכים והמדריכים בשתי רמות אתגר: המישור האחד הוא זה המועלה על הבמה ומוגש לקהל שבאולם, אך בו זמנית מתרחשת מאחורי הקלעים התמודדות, במישור האחר, שאינה פחותה, הנובעת מהצורך לדעת ולזכור את המשימה הרקודית, להחליף תלבושת, להכנס לזהות אחרת, לעמוד בתנאי לחץ של

